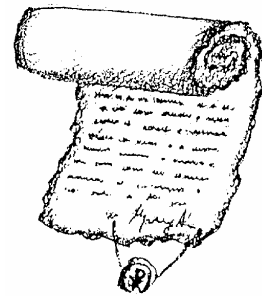

Hírlevél

A NAGYTÉTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

2003. június 22. Úrnapja

XI. évfolyam 4. szám

Úrnapja

A Szentháromság vasárnapját követő csütörtököt az Egyház annak a titoknak ünneplésére szenteli, hogy a kenyér és bor külső színe alatt Jézus Krisztusnak, az Isten-embernek teste és vére, istensége és embersége valójában, igazán és lényegileg jelen van. Krisztus maga adta tudtul egy látomásban Iúttichi Szent Júliannának kívánságát, hogy szeretetének ezen titkát egyházi ünneppel is dicsőítsék. IV. Orbán pápa 1264-ben rendelte el ezt az ünnepet, s az ő megbízásából Aquinói Szent Tamás írta meg a liturgikus szövegeket. (Éneklő Egyház 710. old.)

A TARTALOMBÓL:

A Szentlélek befogadása.....	2.	oldal
Téténynek ékessége 3.....	2.	oldal
Ezek vagyunk mi...!	2.	oldal
„Liturgikus beszélgető csoport”.....	3.	oldal
„...ha szeretettel vagytok egymás iránt”..	3.	oldal
Piroska és Farkas.....	4.	oldal
Krónika.....	4.	oldal

Pünkösöd

Piros pünkösöd öltözik sugárba,
Mosolyogva száll le a világra.
Nyomában kél édes rózsa-illat,
Fényözön hull, a szívek megnyílnak.

Hogy először tűnt fel a világnak:
Tüzes nyelvek alakjába' támadt.
Megoldotta apostolok nyelvét,
Hirdetvé a győzedelmes eszmét.

Piros pünkösöd, juttasd tiszta fényed'
Ma is minden bánkódó szívének,
Hogy ki tévelyg kétségbe', homály-
ba':
Világító sugaradat áldja.

Habozóknak oldjad meg a nyelvét,
Világosítsd hittel föl az elmét.
Hogy az eszme szívből szívbe száll-
jon,
Diadallal az egész világon!

Piros pünkösöd, szállj le a világra,
Taníts meg új nyelvre, új imára.
Oszlasd széjjel mindenütt az éjet,
Szeretnek sugara, Szentlélek!
Reviczky Gyula

„Pünkösöd húsvét után a hetedik vasárnapra, „kerekén” az 50. napra esik. / Ezért pünkösöd a neve, a görög pentekoszte = „ötvenedik” után./ Pünkösöd ősi zsidó ünnep. A hagyomány szerint Isten e napon égette törvényeit Mózes kőtábláiba. A zsidó és keresztény ünnep hitbeli szempontból tökéletesen megfelel egymásnak. A zsidóság szemében pünkösöd a judaizmus, keresztény szemmel nézve az egyház születésnapja. A zsidó Törvényt Pál apostol értelmezése szerint a Szentlélek ajándéka: a Hit váltja fel.”

Jankovics Marcell

Elsőáldozás 2003

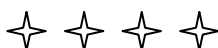
Elsőáldozás – mit jelent ez a szó nekünk, akik sok-sok éve éltük át ezt az eseményt?

Az én emlékeim között a zsúfolásig megtelt templom, a fehér ruhás, mirtuszkoszorús kislányok képe jelenik meg, akik között én is ott voltam. Nagyon izgultam, és vártam a csodát! Emlékszem az öröme és a büszkeségre, hogy ezután, akár minden szentmisén én is előre mehetek a nagyokkal. Ez az öröm még most is, annyi év után megérint. Igen, én is odamehetek, mert Jézus vár. Az idén 13 kisgyerek készült az első gyónására és az elsőáldozásra. Hónapon keresztül ismerkedtek a parancsokkal, azzal, hogyan kell élniük Jézus barátainak. Megtanulták, hogy Isten végtelenül szeret minket, s az őszinte bűnbánatra szerető megbocsátással válaszol. A húsvét előtti első szentgyónás nagy izgalmat jelentett számukra. Balázs atya saját első gyónásának emlékével próbálta oldani a feszültséget. Jó volt látni a gyóntatószékből kilépők megkönnyebbült, boldog mosolyát.

És eljött május 18. A sekrestyében a 13 gyerkőc izgatott nyüzsgéssel vette fel az egyforma ruhát. Sorba rendeződtek, s ünnepélyesen bevonultak a fehér virágdíszbe öltöztetett templomba. Arcukon a várakozás izgalma. Készültek a TALÁLKOZÁSRA, ők is várták a csodát!

Én azt kívánom, hogy ennek a napnak az emléke sok év múlva ne úgy jelenjen meg előttük, hogy ajándékot kaptak, hogy ünnepi agapé volt utána, hogy otthon vendégség várt rájuk, hanem, hogy találkoztak Jézussal. S ők is előremehetnek akár minden szentmisén a szentáldozáshoz. ...és sok-sok év múlva még mindig örömmel mennek előre.

Baba néni

A Szentlélek befogadása

Pünkösöd ünnepéhez pedig a bérmálás is hozzá tartozik, a keresztyény felnőtté válás.

Idén Pünkösöd előhétvégéjén Nagytétény is jócskán kivette részét az ünneplésből. Új keresztyény felnőtteket ünnepeltünk.

Paskai László bíboros úr látogatott el hozzánk, hogy kiszolgáltassa a bérmálás szentségét és bevezessen minket a keresztyény felnőttkorba. Az ünnepi misén jelen volt Hollai Antal atya és sokunk öröme Marczis Ferenc atya is.

A misének is egészen más hangulata lett az ünnep által. A Szentlélek mindenkihez talán egy kicsit mélyebben szól.

A már megbérmálkozott testvéreinket is újra megerősítette hitükben, és újra fogalmazta bennük a hitet. A bérmálkozók, köztük én is, kicsit megihletődve járultunk a püspök úr elé. Keresztyény felnőtté válni a Szentlélek ajándéka. Felelősségteljes ajándék. Ettől kezdve nagy feladatok várnak ránk...képviselni az egyházat. Ez a küldetésünk, békével.

Ahogy Paskai László bíboros úr mondta:

" Az Úr napjának megszentelése minden katolikus hívő kötelessége. A Katolikus Egyház Katekizmusa az apostoli időktől fennálló gyakorlatot erősíti meg, amikor kiemeli, hogy Úr napjának a megünneplése az Egyház életének középpontja: vasárnap és más kötelező ünnepeken kötelesek szentmisén részt venni. Ez a részvétel egyúttal tanúskodás Krisztushoz és az Ő Egyházához való tartozásról és hűségről."

2003. Nagytétény

Róth Ákos

„Téténynek ékessége” 3.

-Templomunk 250 éves évfordulójára- Tétény története-röviden (folytatás)

A török uralom végére a vidék három települése elpusztult, leginkább Tétény maradt fenn, amelynek földesura, Száraz György 1711 után német telepesekkel népesítette be. Később magyar jobbágyokat telepítettek ide. A Nagytétény nevet 1873-tól használják a területre. Ekkor vált önálló településsé Budatétény, ami addig az időpontig Tétény egyik szőlőhegye volt.

A település gyors fejlődését a szőlőkultúrának és a kőfejtésnek köszönhette. Ezekhez kapcsolódik a kerület páratlan pincerendszerének kialakulása. A töretlen fejlődést az 1886. évi filoxéra járvány állította meg, mely szinte teljesen kipusztította a fő megélhetési forrást jelentő szőlőket.

A vasútvonal megépülése (1861-déli vasút, 1882 pécsi-vasút) megteremtette a kerület későbbi évek fejlődésének alapját. A század utolsó évtizedében és a XX. század elején meginduló iparosodás (sertéshizlalda) meghatározóvá vált a főváros gazdasági életében.

1899-ben Budafokig, 1909-től Nagytétényig járt a HÉV. A XX. század során jelentősen nőtt a település lakossága, amelyvel párhuzamosan háttérbe szorult a német jelleg, s a magyar többség alakult ki. A sváb lakosság nagy részét a II. világháború után Németországba telepítették.

Az ipari fejlődés, a több száz éve itt élő németység kitelepítése, a fővároshoz csatolás, a nagyarányú beköltözések, lakótelep-építések ellenére, a túlnyomóan kertvárosias jellegű kerület a mai napig is őrzi egykori alkotó településeinek jellegét, amelyekben eleink műemlékek sorait hagyták ránk.

Az ipari fejlődés, a több száz éve itt élő németység kitelepítése, a fővároshoz csatolás, a nagyarányú beköltözések, lakótelep-építések ellenére, a túlnyomóan kertvárosias jellegű kerület a mai napig is őrzi egykori alkotó településeinek jellegét, amelyekben eleink műemlékek sorait hagyták ránk.

Az ipari fejlődés, a több száz éve itt élő németység kitelepítése, a fővároshoz csatolás, a nagyarányú beköltözések, lakótelep-építések ellenére, a túlnyomóan kertvárosias jellegű kerület a mai napig is őrzi egykori alkotó településeinek jellegét, amelyekben eleink műemlékek sorait hagyták ránk.

Botos Eszter

Ezek vagyunk mi...!

Szombat délelőttönként népes gyermekcsapat sorjázik be a sekrestyébe. Hittan órára érkeztek. Vidám beszélgetésük betölti a helyiséget. Jó látni és hallani őket, látszik rajtuk, hogy összetartoznak.

Mikor felkérést kaptam e cikk megírására, azt kérték tőlem, mutassam be a hittancsoportokat. Gondolkodóba estem, melyik csoportról mit is írjak: azt, hogy hányan vannak - benne volt a statisztikában; azt, hogy mit tanulnak - benne van a tantervben? Inkább arról írok, miből látszik, hogy a gyerekek összetartoznak, közösséggé alakulnak.

A csoportok gyülekezése, a hittan órák első negyed órája számomra mindig élményt jelent. Heti élménybeszámoló hangzik el. Elmondják az iskolai sikereket, sőt, a kudarcokról is szót ejtenek, tudván, hogy senki nem neveti, csúfolja ki a másikat. Szívesen megosztják az egyéb örömeiket, élményeket és a szomorúságot is egymással. Mindig kapnak együttérző szót, gesztust, jóindulatú figyelmet.

Persze, ez nem ment magától. A heti egy hittan óra kevés arra, hogy megismerjék egymást és barátságokat kössenek. Erre szolgálnak az egyéb programok, összejövetelek, melyeknek már többéves hagyományai vannak.

Az őszi, évkezdő kirándulás az újak „beszoktatására”, a régiek újbóli összelelegedésére szolgál. A kézműves foglalkozások, a kenyérsütés, a mézeskalács sütés, ajándékkészítés, tojásfestés stb. nemcsak a gyerekek ügyességét, kreativitását fejleszti, hanem megtapasztalják a közös munka örömét is. A felkészülés az egyes ünnepi műsorokra, a vers- és szereptanulás ill. maga az előadás megéreztetni velük, hogy milyen jó együtt széppé tenni az ünnepet. A „há-

zon kívüli” programok (keresztút, év végi kirándulás) mind az összetartozás élményét erősíti. Az egész évi hittanos életünket koronázza meg a nyári tábor.

Úgy érzem, a gyerekek szívesen veszik ki részüket a hétköznapiakból is és a különleges alkalmakból is. Ezt jelzi, hogy a „meglepetés” programokra igen szép számmal jönnek el, gyakran szüleikkel együtt.

Mi hitoktatók ritkán beszélünk úgy a tanítványainkról: „Az én gyerekem...”; „a te csoportodból való...” stb. Többnyire a „mieink”, a „mi gyerekeink” kifejezés fordul elő szóhasználatunkban. Remélem, ezt érzik a gyerekek is velünk és társaikkal kapcsolatban, hogy összetartozunk.

Baba néni

*** **

„Liturgikus beszélgetőcsoport”

Ilyen nevű csoport valójában nem létezik. Ezen alkalmi megnevezés egy, a barossi plébánián született kisközösséget takar, melynek tagjai valóban érdeklődnek a szertartások szépségei és mélységei iránt is.

A sokak által ismert egykori barossi plébános, Arató Miklós ciszter atya – katonás alkatának megfelelően – jól összefogta az akkori barossi fiatalságot, korosztályonként csoportokba szervezve őket. Az egyik ilyen csoportból – melynek tagjai a nyolcvanas években voltak középiskolások – nőtt ki a jelenlegi kisközösség. A fiatalkori barátságok, ismeretségek révén már kezdetben is voltak nem barossi tagjai; a költözések, házasságkötések, ismeretségek útján újabb tagok jöttek, régiek maradtak el s mára inkább „dél-budai” tagokból áll (köztük több régebbi s újabb nagytétényi lakos). A körülbelül két órás heti egyszerű összejövetelek helyszíne 4-5 év óta már nem a barossi plébánia, hanem az egyes családok lakása Nagytétényben, Kistétényben és a Baros Gábor-telepen. A csoport vezetője jó 15 éve Almási Tamás XI. kerületi lakos, a Szt. Margit Gimnázium kiváló matematikatanára (e sorokat nem ő írja, s természetesen tiltakozik a jelző ellen), aki egyúttal képzett hitoktató. A csoport ezidőtájt 5-6 – főleg gyermekes – házaspárból s néhány nem házastagból áll. A tagok jelenleg különböző egyházközségekhez (Nagytétény, Kistétény, Baross Gábor-telep, Szentimréváros) tartoznak, alapvetően mindenki a saját plébániája életében vesz részt, melyhez természetes hűséggel kötődnek. Az összejövetelek helyszíne is csupán gyakorlati okok (sok a kisgyerek) miatt került át a magán-házakhoz.

A hetenkénti találkozók szokásos menete: énekelt zsoltos (vecsernye) az eredeti rend szerint magyarul, egy bibliai részlet fölolvása és annak rövid magyarázata szakirodalom alapján, majd a szakasz kapcsán fölmerült gondolatok megbeszélése; egy választott egyházi könyv (lelki vagy teológiai irodalom) olvasása és megbeszélése. A tárgyalt szentírási könyvet részben a liturgikus időszak, részben a csoport érdeklődése alapján választjuk ki. Az egyházi könyvek sorában gyakran kerülnek sorra a szerzetesi lelki írások ill. a szertartások történetét és lelki tartalmát ismerető könyvek. Az összejövetelek népével és agapéval zárulnak.

Monostori Gábor

„Arról ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretettel vagytok egymás iránt” (Ján. 13.35)

A Hírlevél szerkesztőinek alapvető törekvése, hogy kis lapunk tárgyyszerű áttekintést adjon közösségünk életének fontos eseményeiről.

Balázs atya is kérte 2/2003 sz. január 17-én kelt, a szerkesztőknek címzett levelében, hogy a Hírlevélben minden névvel érkező cikket, véleményt közöljünk, továbbá, hogy ezeknek ismeretében neki módjában álljon még a Hírlevél kiadása előtt minden friss szám első oldalára beköszöntőt írnia.

Mindezen szándékaink ellenére mi szerkesztők nem foglalkoztunk az egyházközségünkben bekövetkezett (az előző szám Palackpostá-jában említett) rendkívüli helyzettel.

Tettük ezt azért, mert valljuk hitünk fő parancsát. **Tudjuk, hogy nagyon fontos dolog az igazság, de hisszük, hogy a szeretet sokkalta fontosabb!**

Az ember szeretetre lett teremtve. Szíve legmélyének vágya, hogy szeretetben éljen, hogy szeretetet adjon és kapjon. Ma lépten-nyomon tapasztaljuk, hogy az ember mennyire szeretetre éhes és mennyire hiánycikk ez a világunkban. Na de hova lett? Kinek az érdeke, hogy egy elvessen? Kinek az érdeke, hogy ember és ember közé éket verjen? Kinek jó, hogy közöttünk ellentétek feszüljenek, hogy kerüljük egymást, hogy ne merjünk egymás szemébe nézni?

Nemde éppen a Gonosz műve mindez? Ő az, aki sokszor a „legártatlanabb ruhákba” bújva közöttünk ólálkodik, s sokszor tán nem is sejtjük, de épp általunk avatkozik bele kicsiny világunkba.

Választanunk kell! Szeretet vagy és szeretetlenség. Krisztus kimondta a főparancsot: Szeresd Uradat, Istenedet és szeresd felebarátodat! Hozzátehetjük: Akkor is, ha másként gondolkodik, mint én, akkor is, ha nincs igaza. Bocsásunk meg az ellenünk vétkezőknek!

Pünkösöd van. Különösen is időszerű, hogy kérjük a Szentlélek segítségét: Segítsen, hogy imádságos lélekkel felülvizsgáljuk, hogyan is állunk a szeretet dolgában. Segítsen meggondolni, milyen következményekkel jár, amit mondok, amit teszek. Ellenfelemre, de rám is. Soha ne ítéljük el egymást, hanem bocsásunk meg szeretettel és segítsük a másikat, hogy Ő is Krisztus útján járjon.

A Nagy Ítéelő előtt majd mindnyájunknak el kell számolnunk tetteinkkel. Legyen irgalmas hozzánk!

A Hírlevél szerkesztősége kéri, hogy az újság ne váljék pártoskodások és viszályok színterévé (mint annyi más mai újság). Ellenkezőleg: Dolgozzunk együtt Krisztusért!

Legjobb emlékezetünk szerint ezidáig minden beérkezett cikket, levelet közöltünk. (Előfordult torlódás miatti csúszás, vagy hogy egy cikk lényegét nem érintő módosítást kértünk írójától.) Ha azonban mégis valakinek az írását nem jelentettük volna meg vagy nem úgy, ahogy szeretne volna, akkor az kérjük, haladéktalanul jelezze személyesen felénk, hogy orvosolni tudjuk a problémát.

Nagy örömünkre szolgált, hogy munkatársaink, levélíróink „cenzúrázására” sohasem volt okunk, hiszen nem kaptunk tőlük olyan írást, amely a békétlenséget szolgálta volna.

Tisztelettel kérünk mindenkit, hogy e jó szokáshoz tartsuk magunkat!

Reméljük, hogy a 10. évében járó Hírlevél a katolikus tényiek számára a történelmi templomunkhoz való ragaszkodás és az egyházközösség összetartozásának jelképe, valamint segítője volt, és e szellemben az is marad.

Koncz Endre, Németh András

PIROSKA ÉS FARKAS

töbnyire szerettek iskolába járni, de már alig várták a tanév végét. Bőszén szövögették nyári terveiket. Csónaktúra a Kisdunán, hittanos-, majd kerékpáros cserkész tábor mindkettőjük programjában szerepelt.

- Vártúrára menjek vagy barlangtúrára? - gondolkodott hangosan Farkas.

- Jaj, én sem tudok dönteni! - sóhajtott Piroska. - Az osztálytársam balatoni meghívását fogadjam el, vagy Pimpikéékkel menjek a Tátrába? Nagymama, melyiket válasszam?

- Hát, bizony erre nem könnyű válaszolni, - szólt nagymama. - Azért sem, mert valami még nagyon hiányzik a terveitekből!

Piroska rögtön mondta: - Az énekkar nem utazik ezen a nyáron!

Alig ingatta meg a fejét nagymama, Piroska ismét próbálkozott: - A táncosok közül csak a nagyok mennek Erdélybe, nagymama!

- Én nem erre gondoltam. - csóválta a fejét még mindig nagymama. - Rokon dolog a hittanos táborral!

Farkas meghökken, de azért hadarta, ami már előbb eszébe jutott: - A sárkány-barlang! A Fusi Vili bátyjának van egy könyve a papírsárkányokról. Rengeteg fantasztikus leírás van benne. Még térbeli, meg hatalmas kínai sárkány is! Négyet biztosan megépítünk belőlük! Hozzájuk biztosan el fogok járni.

- No, ha nem tudjátok kitalálni, segíték, - mosolygott rejtélyesen nagymama. - Hol jártam én a héten?

- Az Ádámék iskolai hangversenyén! - kiáltotta mindkét gyerek.

- Persze, igaz, de most arra szeretnék kilyukadni, hogy azt a hangversenyt templomban tartották. Csupa énekelt, hangszerrel kísért és előadott imádság! Isten dicsőítése! Csodaszép volt! Ha erre gondolok, egyszerűen nem is értem, miért csinálunk mi emberek annyi csúfságot, gonoszságot, mikor ilyen szépre, felemelőre, meghatóra is képesek vagyunk. - És nagymama előbb még lelkes hangja fokozatosan elhalkult.

Farkas kihasználta a csendet: - Ne tessék haragudni, nagymama, de mi köze mindennek a szünidőnkhez?

- Mindjárt látni fogjátok! - kapott erőre ismét nagymama. - Arra gondolok, hogy ti minden nap imádkoztok, igaz?

- Persze! - vágta rá a gyerekek és várakozón néztek nagymamára.

- Én most úgy fogalmaznám, - folytatta nagymama, - hogy minden nap tartunk egy kis pihenőidőt. Annak egy részében a hívő ember beszélget a Jóistennel. A hetedik napot megszentelte az Úr. Minden hetedik napunk egy közepes pihenő, amikor elmegyünk szentmisére, Reá emlékezünk, Ővele foglalkozunk.

- Nektek a szünidőben, a felnőtteknek a szabadságukon a környezetváltozással, a kikapcsolódással nemcsak a fáradt szívnek, a zaklatott idegeknek kell megnyugvást biztosítani. Az éves nagy pihenőnkön a lelkünket is fel kell üdíteni, fel kell frissíteni. Oda kell fordítani a Jóistenhez! Menjetek el egy búcsújáró helyre, tartsatok imnapot, olvassatok el egy lelki könyvet! Ádámék szép zenével, Salamon király több, mint kétezer éve csodált verssel dicsőítette az Istent.

Szent-Gály Katánál olvastam ezt a nagyon igaz gondolatot: „Mindannyian az Énekek énekének egyéni változatát éljük.”

- Hát, fontoljátok meg, nem kellene-e még valamit a szünidei programotokba illeszteni? De addig is mit szólnátok egy hűsítő gyümölcsleveshez?

ke

KRÓNIKA

május 18. Elsőáldozás – 13 gyermek járult először az Oltáriszentséghez.

május 31. Bérmálás. A Szentséget Paskai László bíboros atya szolgáltatta ki.

június 01. Balázs atyát 40. születésnapja alkalmából az esti szentmisével kapcsolatos imaóra után tisztelői és barátai köszöntötték a plébániakertben.

június 06. Fórum a plébániakertben templomunk felújításával kapcsolatban.

A Hírlevelet kiadja: a nagytényi római katolikus egyházközösség. Szerkesztik az erre jelentkezők, írják az egyházközösség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamit hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak, vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban, azok a következő személyeket keressék:

Szeibert András	(1225. Budapest, Batthyány u. 34.	Tel: (1) 424-0252),
Koncz Endre	(1225. Budapest, Tenkes utca 4/a.	Tel: (1) 207-5977),
Németh András	(2440. Százhalombatta, Strand utca 44.	Tel: (23) 357-195).

A plébánia leveleszekerényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket.

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg. Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2 oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 15 Ft. A költségek fedezésére adományokat elfogadunk.